

POSUDEK
vedoucího bakalářské práce

Jméno studenta:**Daniel Kunášek**
Název bakalářské práce:**Teologické vlivy**
.....**na Církev Křesťanská společenství**
Vedoucí:**Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Ph. D.**
Odevzdání posudku: **červen 2020**

Badatelská otázka, na niž odpovídá bakalářská práce, je velmi příhodná: jestliže si Církev Křesťanská společenství stanovila za základní vyznání víry pouze obecně křesťanské Apoštolské vyznání a jestliže ho uvedla pouhým jedním rozvitým souvětím, jak je možné postihnout její teologický profil? Je vlastně zvláštní, že tato prostá otázka byla v akademické sféře položena až více než třicet let po vzniku církve a téměř dvacet let po její registraci jako „církve a náboženské společnosti“ podle zákona 3/2002 Sb., přičemž právě tato registrace přiměla církev k tomu, aby své vyznání víry alespoň v této jednoduché podobě formulovala. Je přitom intuitivně zcela jasné, že Církev Křesťanská společenství svůj teologický profil má, a dokonce ho snad můžeme shledat jako poměrně vyhraněný. Je tedy na místě pátrat, pod jakými vlivy se tento profil utvořil tak, že spojuje samostatné sbory této církve, aniž by musel být formulován a zapsán. Pojmenovat a utřídít tyto vlivy se stalo cílem bakalářské práce Daniela Kunáška.

Podle mého soudu pracoval student na splnění tohoto cíle správně a úspěšně. V metodologické kapitole si nejprve ujasnil postup práce a roztřídil zdroje, z nichž bude čerpat. Osobnosti a organizace, které se staly nositeli teologických vlivů, pak rozdělil na ty, jejichž vliv předcházel registračnímu procesu (od 80. let do roku 2002), a na ty, které se projeví po něm. V krátkých podkapitolách tyto jednotlivé nositele vlivu charakterizoval. Mezi kapitoly, které tyto vlivy popisují, vložil student ještě kapitolu, v níž analyzuje dokumenty předložené v registračním procesu a reflektuje eklesiologické a liturgické zvláštnosti církve. Osobně považuji za nejcennější, že se student nespolehl pouze na písemné materiály, ale provedl čtyři rozhovory s vůdčími postavami církve (a vedl je dobře), zapsal je a ve zmíněných kapitolách takto získané informace zužitkoval.

Samozejmě – tomuto postupu by bylo možné vytknout, že dává příliš velký důraz na onu zmíněnou registraci českým státem v roce 2002, jako kdyby tento administrativní úkon znamenal zásadní přelom ve vývoji církve. Proti této výhradě by ale bylo možné argumentovat, že registrace studentovi posloužila především jako orientační bod, na jehož základě mohl vlivy lépe uchopit, a pak také fakt, že pro sbory právě této církve registrace znamenala skutečně mimořádně mnoho pro reflexi jejich působení a pro vědomí jejich identity.

Námitek vůči práci by mohlo být více: evangelikalismus, a zvláště pak jeho charismatická vlna mohly být detailněji popsány a lépe charakterizovány. Stručnost těchto pojednání, jdoucích až k hranicím srozumitelnosti a věcné správnosti, je ale snad omluvitelná autorovou starostí, aby se mu práce nerozbihala do přílišné šíře a nenabyla nepřiměřený rozsah. Více mě mrzí, že Závěr je spíše vyznavačský, než aby poskytl jasný badatelský výtažek. Student se měl jistě na závěrečných stranách pokusit o náčrt teologického vývoje Křesťanských společenství právě pod zorným úhlem poznání těchto jednotlivých vlivů. K tomu jako by se mu nakonec nedostalo odvahy.

Celkově: práci považuji za velmi solidní, poctivou, přínosnou v té míře, v jaké to na bakalářském stupni není vždy obvyklé. Formální stránka je v pořádku, překlepů a nedomyšleností (například záměna Československa za Českou republiku na str. 22) je únosné množství. Hodnotím stupněm „výborně“.

Zdeněk Vojtíšek